

Scrisori catre Sistem. 1. Batjocura si umilinta

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,
Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania
email: apoma@theory.nipne.ro

Sistemul nu vrea sa-mi considere la evaluarea anuala cartile (1200 pagini in ultimii 3 ani), nici articolele din J. Theor. Phys (in medie vreo 10 pe an), nici seminariile generale tinute la Magurele; ale mele si ale colaboratorilor mei. Din vreo 1300 de puncte imi taie vreo 700. Nu ma ofuschez, nici vexat nu mi-s, ramin cu cel mai mare punctaj pe institut din restul de publicatii (daca exceptam vreo doi sperjuri dovediti), dar ma amuz si eu aici cu chestiuni de principiu, ca vechii greci pe malul pustiu al marii Egee. Cartile mi le resping pentru ca, vezi Doamne, sint scoase in editura mea (de parca ar vrea sa le scot in editura lor!), J. Theor. Phys. mi-l resping pentru ca e al meu, nu-i al lor si nu-i nici ISI (adica nu e aprobat de Philadelphia Institute of Scientific Information, o companie privata care aproba pe cine vrea ea; de parca eu as aproba-o pe ea!). Seminariile nu le considera pentru ca sint vizibile si se vad. In 2010 am initiat o serie de 6 seminarii generale (impreuna cu M. Ganciu), in care am rezolvat 3 probleme majore (cred ca toate!) din planul de lucru pe urmatorii 20 de ani pe care si-l propune celebrul Program Romano-European-International "Extreme Light Infrastructure (ELI)". Toate aceste subiecte au fost publicate in 2010 si 2011 in vreo 4-5 publicatii ISI. Una a fost evidenitata de editori, a stat pe prima pagina a site-ului respectivei reviste vreo luna. In acea perioada Sistemul organiza un "workshop" international pe aceste teme. Desi toti stiau de succes, nimeni n-a amintit o vorba de el in cadrul workshop-ului, nici ai nostri, nici ai lor. Silenzio stampa! pentru tziganii de la Bucuresti. Sint curios cum m-ar fi respins daca as fi vrut sa fac o prezentare la acel "workshop". Norocul lor a fost ca eu nu vorbesc de doua ori despre acelasi subiect.

Sint laudaros, ca Tartarin? Da, cu astfel de oameni sint laudaros, asta merita! Poate-or vrea sa fiu mincinos, ca ei. Acuze de-astea, venite de la astfel de oameni, pe mine ma lasa pur si simplu de-a dreptu' completamente rece. Poate ar vrea ei sa stau eu cu capu'n pamint, ca fata mare, cind e vorba de Fizica mea. Modestia mea nu e de nasul lor. Spre deosebire de ei eu imi cunosc limitele, nenorocirea lor e ca limitele mele sint foarte largi, practic infinite. Dar pe ei, limitele lor ii copletesc, nu si le pot cunoaste pentru ca sint chiar pe ei, nu si le pot vedea, ca sa vezi trebuie sa iei distanta. Oi fi eu laudaros, dar problemele despre care ma laud zaceau de zeci de ani buni si urmau sa mai zaca alte zeci de ani. Si le place, nu le place (eu stiu ca nu le place) eu le-am rezolvat. Vor sta de-acum definitiv rezolvate. Si anume de mine. Poate le e necaz? Pai, sa le fie! Poate le par dezgustator, indecent, grotesc? Pai chiar asa si trebuie sa le par, de fapt chiar asa si sint pentru ei. Numai cind aud de mine ei trebuie sa tremure, sa-i apuce colicile, sa se-ngalbeneasca, invinetreasca, precum ciuperca rinceda, chelioasa, peste care a dat soarele, sa ramii din ei numai o zeama puturoasa; iar cind ma vad, sa-i paralizeze apoclepsia, sa-i trazneasca Sf Ilie!. Lasa ca-i spun eu lu' Doamne, Doamne!

E chestiune de rasa. Au prostul obicei sa se compare cu mine. Tziganime necajita, victimele lui Kogalniceanu: dezrobiti prea devreme de pe mosiile boieresti.

De cind a inceput epoca moderna, dupa al doilea razboi mondial, societatea a privit cercetarea ca un cartof fierbinte: n-a stiut ce sa faca cu ea, ce sa-i ceara, sa-i pretinda, pe unde s-o puna. Mai intii, i-a cerut sa faca bani, adica lucruri economice, prin lantul fundamental-aplicativ-tehnologic, dupa doctrina lui Vannegar Bush. Filosofia asta a durat decenii, pina au vazut ca cercetarea nu produce bani nici s-o tai. Ba chiar mai pe din contra, cercetarea consuma iar descoperirile tehnice dau bataie de cap si de lucru cercetarii stiintifice. Treaba era complet pe dos si anapoda. S-au gindit intre timp sa-i ceara cercetarii educatie si invatamint. Au vazut ca cercetatorii profesori se descalifica repede, in citiva ani de profesorat, nu mai sunt buni sa-i invete nimic pe tinerii noilor generatii. Iar bucluc, iar a iesit strimba! Bataie mare de cap, cu cercetarea asta. In fine, si-au mai venit in simtiri si au inceput sa-i ceara faima. Mai intii s-a vorbit de "intellectual leadership", acum e in voga ISI, tot mitocanul cauta sa fie fudul acum in cercetarea stiintifica. Ca urmare, impostorii au navalit, s-au falsificat toate insemnenele distinctive, soldati prosti umbla acum peste tot in cercetarea stiintifica imbracati in uniforme de generali furate, contrafacute. Numai in Armata Bolsevica a lui Lenin se mai intimpla asta. Acesti soldati ma judeca pe mine astazi.

Sistemul gaseste febril tot felul de tertipuri sa ma respinga, eu le dau cu cascavalul pe la nas. Asta ii atzitza, ii tulbura, le stirneste invidia, le provoaca ura si le tulbura mintea (aia putzina pe care o au!). Ceea ce eu caut. Raspund aici Sistemului si unui bun fost coleg de facultate, ajuns director in Sistem.

Multumesc, draga V., pentru informatiile recente trimise prin p-isar (de la pico, picolino, muzicant mic de case mari, ajuns sef).

In 1990 am infiintat o editura (necomerciala), numita "apoma", cu sediul la Magurele (tot atunci am mai infiintat si prima firma privata romaneasca de cercetare si consulting, "Apofysa" - am desfiintat-o in 1992 - alta istorie! Eram #34 in Registrul Comertului, cind Patriciu \$Tariceanu erau #80!). Din 1995 public regulat in ea 2 reviste (J. Theor. Phys. si Antiphys. Rev.), pe care le ofer gratis, pentru care am cumparat doua ISSN-uri (ajunse la numerele 180 si, respectiv, 170, aproximativ; fa socoteala cite pe an, vreme de citi ani?). Tot cam de pe atunci imi public cartile in aceasta editura (nu am ISBN-uri, costa mult, pentru fiecare carte cite unul (eu scriu mai multe carti (decit) de citi bani am!). Cartile (tiraj 4-5 exemplare) si revistele le produc pe banii mei. Cu acestea, fac rau? Ti-am indicat ISSN-urile ca sa-ti dovedesc ca am editura activa, nu sa le confund cu cartile!

In aceste reviste (ca si in carti) pot publica si alti autori (daca trec de referenti, internaionali, relativ confidentiali, dar mai ales de mine). Unii au facut-o. De ce nu incearca si membrii Consiliului Stiintific ai Sistemului care-si evaluateaza colegii? Spun rau? Eu nu fac parte din Cons St, nu m-au ales oamenii. Ii inteleg, e democratie, nici eu nu i-as fi ales pe ei (si nici nu i-am ales, de fapt). (Nici in Cons de Sectie!). Zic bine?

Eu nu cred ca 1200 pagini de carte scrise de mine in ultimii 3 ani (toate originale, cea mai mare parte in engleza) pot fi trecute cu vederea de evaluatorii Sistemului. E impotriva firii, si dam un exemplu rau. Desigur, editura mea nu e recunoscuta de cncsis (un fel de consiliu al Sistemului) (nici nu am cerut sa fie), dar nici eu nu recunosc cncsis-ul, in marea lui parte (sa scrie si ei toti la un loc 1200 pagini de carte originala in 3 ani, si atunci vom discuta de la egal la egal, cit de cit!). Am primit invitatie de la ISI ca J. Theor. Phys. sa fie monitorizat si masurat (prin-tr-un concurs de imprejurari). Am refuzat. Am facut rau?

Va propun ce V-am mai propus si-n scris, recent: sa adaugati cteva criterii suplimentare la fisa de evaluare. Asa cum eu accept criteriile voastre, nu e cazul sa acceptati si voi criteriile mele? Sintem colegi, sau...? Fac eu lucruri rele pentru Sistem? Atunci, de ce nu ma bagati in seama la aceste puncte atit de marunte? Ca, vorba aia, la lucruri mai importante, nu am pretentia. Zic bine?

Stiu ca totul e de forma ("Nu mai plinge Jeane/Plinsul e de forma/Jeana nu e moarta/Jeana se transforma"), sa aruncam cu praf de piper in ochii acestui si altora (un fel de minister al Sistemului). Dar daca tot e de forma, ce ne costa sa facem ce spun, ca doar nu vorbesc serios, si nu e mare scofala? Nu vreau sa Va inoportunez, Doamne fereste!, de la trebile noastre atit de importante, dar daca tot ne aflam in treaba, de ce sa nu acceptam si amanunte nesemnificative ca cele ce le spun eu aici? Zic bine?

Ma astept ca Sistemul sa-mi interzica publicarea acelor reviste (accesul pe poarta, poate, la toaleta, etc, etc). Sunt pregatit pentru orice. Vom avea o noua istorie. Oamenii normali s-au mindrit cu Feynman, dar l-au alungat pe Onsager. Eu sunt la mijloc (scuza-mi, te rog, modestia!). Sunt obisnuit. Ma voi descurca, cu bucurie si dragoste pentru voi toti. Zic rau?

Daca evaluatorii Sistemului nu ma considera, sa nu-i consider nici eu pe ei? Sa-mi dea ei mie apa la moara si justificare pentru ca in loc de afilierea la Sistem eu pun inca adresa postala (nu pun afiliere) - alta, a mea, cunoscuta din 1984? Zic rau? Sa impingem lucrurile catre un razboi civil intern? Voi toti contra mea? Mai, ...! Va bazati?

Va ofer colaborare. Tovarasie si prietenie. Credinta. (Colegialitate). Sa cred ca Sistemul nu-mi raspunde la oferta? Spun bine?

Inteleg foarte bine ca sunt diferit de restul, dar avem reguli pentru oamenii diferiti? Nu e mai bine sa-i punem in aceeasi oala (cum eu as vrea, alaturi de tovarasii mei din Sistem; atentie, tovarasi, nu colegi!, toti!), sa remarcam moral pe cine merita, si, desigur, sa nu le dam bani suplimentari, sa le dam si lor o satisfactie ieftina? Un pupat in Sedinta Generala! (Doamne fereste!). Nu zic bine? Te rog sa ma ajuti sa ma simt si eu o data membru in Sistemul meu. La rind cu ceilalți, cu amaraciune. Nu zic bine?

E cadere de nori si rupere de ceruri daca evaluati cu un criteriu special, si spuneti, da, dom'le, A. ia n-spe mii de puncte! Bravo lui! dar desigur, spuneti in continuare, asta nu are nici o importanta (ca si puricii sunt multi, dar mici!), ii dam si lui la fel salariu ca si celorlalți (de clasa lui)? (Mai ales ca in anii ce vin nu voi mai avea aceste puncte! Stiati asta?). Nu zic bine? Stiu ca poate e greu, dar fara un astfel de exercitiu de sinceritate, nu ne vedem bine. Nici unul, pe altul!.

Am eu salariul (venit) 2-3-4-5-6-7-8-10-... mii de Euro cum au atitia din Sistem? Aveti voi? (Aveti?). Nu credeți ca e cazul sa cream o emulatie in Sistem, sa spunem, uite dom'le, daca muncesti si faci carti, jurnale (apropos, seminarii), etc, da, atunci e bine, mergem inainte cu cercetarea noastră, te lauda directorii in Sedinta Oamenilor Muncii, luati exemplu de la... (era sa zic A.). Apropos, de la cine sa luam exemplu? Nu credeți ca e bine sa ne ocupam putin de morala. Nu zic bine?

Stiu, imi vei spune ca Cons St, ca criterii, ca legi, ca etc. Nu-mi pasa. Nu e nici o lege care sa te impiedice sa lauzi cu sinceritate un om, un coleg. Asa-i?

Ca oricum laudam cu roatele in sus oameni ce iau premii de la agenti subversivi si reactionari (a, da, mai exista, ca soldatul japonez pierdut in jungla, niste capii!), ca laudam cu ramurile la pamint oameni ce fac jocul subteranilor ce vind la negru pe piata internationala bratarile dacice (apropos, stiati de asta?, cunoasteti substratul?), ca interzicem oamenilor nostri sa participe la Conferintele Internationale tinute in Romania, ca ne ascundem si ne rusinam de cei buni de linga noi (pe care ii inconjuram cu harnicie cu "conjuratia tacerii", tactica binecunoscuta), ca promovam hotzi dovediti (da, da, foarte dovediti!, nici asta nu stiti?) in ISI cu h maxim (h-ul asta e un fel de nas, cine-l are mai lung e mai valoros!), ca premiem cobzari, scripcari si alti cordisti tzitzieicieni numai ca sunt tineri si de familie buna, etc, etc. Nu-i asa?

Aferim! Sa traim! Dar nu vom trai bine daca continuam asa!

Desigur, tot acest mesaj e o figura de stil in genul meu, de "Dinescu al Fizicii romanesti", cum zici tu. Sa nu mi-o iei in nume de rau. Respect Decretul 400, dar eu ma-mbat numai cu ce vad si ce aud.

Toate bune, si la buna vedere! Si s-aузim de bine! Nu zic bine? M.

(Desi e extrem de ocupat, gaseste un moment sa-i aduci la cunostinta acest text al meu si lui dom' Director. Sunt sigur ca-i va face placere, in momentele lui de relaxare). Si desigur nu lua nimic in serios. Am avut 1/2 ora razgaz, si mi-a placut sa scriu. Ca un exercitiu de poezie. Traiasca Sistemul! Si la mai mare "Coana Joitica, Nenea Trahanache, Partidul nostru, noi si toti ai nostri! O mie de ani pace!".

Scuza-ma ca te-am facut partas la acest moment de umilinta si slabiciune al meu! M-apuca rar, dar des. Stiu ca vei aprecia. Mi-amintesc de anii '96, '97, de multe pe care le facem si le-am cam facut in comun; nu mai spun de anii '70!. Si fiindca n-am incredere in pozitia ta de Secretar II (cu propaganda; sau ai ajuns I, cu profesionalul?), il trec in copie si pe Domnul Director General, Doamne iarta-ma!. Sper sa ma ierte ca-i rapesc timpul. Ce crezi? Ma va ierta? Cu aceeasi prietenie si bucurie, M.

Dupa aceasta scrisoare Sistemul mi-a virit sub ochi un HG (Hotarire de Guvern), ce ar interzice, chipurile, oameni ca mine. Ma potrivesc lor si ma uit in acest HG. Descoper cu surprindere ca acolo exista un punct, un criteriu, numit "rezultate...", unde rejectiile mele se incadrau. Respectuos umflat de ris, cu smerenie aduc la cunostinta Sistemului acest punct. Strins cu usa, "c-o fi una, c-o fi alta, giri, mir, tranc depesa" Sistemul recunoaste si accepta sa-mi mai lase vreo 300 de puncte. Eu ma rid de ma doare burta. Apoi mi s-a facut sila: daca mai insistam imi dadea 1400 de puncte! Mi-am amintit de o vorba veche din batrini care incepe cu sic si se termina cu tir.